

In de derde week van mei valt bij alle leden van de Vereniging van Belgische Karpervissers het nieuwe VBK Magazine in de bus.

In het 88 pagina's tellend nummer 69 lezen jullie onder andere de volgende artikels en rubrieken:

• De Righoek: de IQ-rig

• Projectontwikkelingen: SKP's op het Zeekanaal, de Limburgse kanalen, uitzettingsbeleid uit vroeger jaren, …

• Photographs and Memories door Frank Winter

• Tight Lines, or not? door Arnaud Castel

• Technisch Vissen op Kanalen door Patrick Zambeaux

• Pot & Pan door Chris de Kok & Friends

• Lost door Mario Gijbels

Chris Vandenhaute

VEILIGHEID IN IEDERS BELANG

Inleiding

In dit artikel wil ik jullie meenemen naar een aspect van het karpervissen dat mij nauw aan het hart ligt. Zijnde de visveiligheid. Met dit artikel heb ik maar één bedoeling, en dat is om karpervissers enkele tips meegegeven die ik toepas en waarvan ik weet dat het een goede manier is om onze dierbare vrienden veilig en gezond terug te zetten in hun natuurlijke biotoop. Visveiligheid zou ik ook kunnen uitbreiden naar de veiligheid van de visser in het algemeen, want het is soms hilarisch of beter gezegd triest te zien welke risico's vissers nemen om hun vangst tot stand te brengen. Denken we maar aan op het water gaan in veel te kleine bootjes bij stormweer, met waadpak, lieslaarzen in de boot kruipen... Maar bon, iedereen moet maar voor zichzelf uitmaken wat hij doet, en hoe ver hij wil gaan om een vis te vangen. Mij is het vooral te doen om het respect voor onze gevinde vrienden, en hoe we die op een correcte manier dienen te behandelen.

Materiaalkeuze

Eigenlijk begint visveiligheid nog voor we onze lijnen hebben natgemaakt en er überhaupt een vis op de kant is. Visveiligheid begint met de materiaalkeuze die mee maakt en dit zowel aan hengel, molen, lijn, loodsysteem en rig. Een woordje uitleg. Heden ten dagen is het 'in' om met zware hengels te vissen, zeg maar 3lb en meer, big pit molens, en als het ook nog even kan bruin als hoofdlijn. Deze hengels hebben zeker hun plaats in het hedendaagse karpervissen, maar ze worden toch zo vaak fout ingezet. Dit heeft tot gevolg dat vele vissen worden verpeeld, omdat braid na eenmaal geven nek heeft, en dat zware hengels niet vergevingsgezind zijn. Het ergste moet dan eigenlijk nog komen, de vis moet zijn leven verder zetten met een stukje lip minder, in het beste geval een diepe kras binnen in zijn bek. Wat ik maar wil zeggen is het volgende, als je ze echt niet nodig hebt om verre afstanden te werpen, laat ze dan thuis, er is zoveel meer 'fun' te beleven met lichte hengels en nylon. Heb je toch zware hengels en braid nodig, maak dan gebruik van een nylon voorslag, deze heeft niks dan voordelen, en bij vorrnt een mooie buffer, drill met de stok hoog, zo kan een laatste uithaal van de vis, mooi opgevangen worden.

De laatste meter

Het volgende aspect waar ik wat kwijt over wil, is de zogenaamde laatste meter.

Selectieve boiliesamenstellingen

Inleiding Chris De Clercq

Toen deze winter tijdens het nakaarten op alweer een heel gezellige Bingo regelmatig eenkomst de overtuiging werd gevestigd dat er zoiets bestaat als schuitboilies en spiegelboilies waren de meningen hierover sterk verdeeld. In de discussie die hierop volgde werd er gestreefd met ingrediënten en praktijkvoorbeelden die de stelling moesten bewijzen of ontkrachten.
Hoewel de uitspraak misschien kort door de bocht is, vond ik het toch wel interessant om er met een aantal mensen bij stil te staan en de factoren die hier een rol kunnen spelen uit elkaar te halen. Waarom hebben mensen de indruk dat ze zelf of hun collega's de ene keer vooral spiegels en de andere keer meer schuits vangen? Naast de samenstelling van het aas moet je mijns inziens ook volgende factoren in rekening brengen: seizoen, schoolvorming, samenstelling bestand, etc. Maar laat ons eerst terugkomen op boiliesamenstellingen en de respons erop van karpers. Sedert het boek 'De Danse Lijn' heeft iedereen kennismaakt met het begrip individuele voedselpreferentie. Dit betekent eenvoudig gezegd dat niet alle vissen alle voedsel dat ze onder water tegenkomen (natuurlijk aas, particles, boilies) even graag tot zich nemen. Een mogelijke verklaring hiervoor zouden we kunnen terugvoeren naar genetische verschillen. Karpers, en met name spiegels worden lang geleden, onder meer door kloosterorden, geselecteerd om zowel mogelijk voedsel om te zetten in consumeerbaar vlees. Zou het kunnen dat dergelijke vissen dan ook een voedselvoorkeur (koolhydraten?) meedragen die meer geschiktverwante opleveren? Bestaan er bepaalde ingrediënten, kruiden, flavours en smaken die meer spiegels of schuits opleveren? Of nog sterker: meer kleine (jonge) of grote (oude) vissen?
Heel wat moeilijke vragen dit keer! Ik ben benieuwd met welke factoren onze rotariens nog komen aandraven. Mag ik jullie alvast succes wensen?

Bijdrage Leon Deelkens

Zeldzaamheid maakt begeerlijk

Jarenlang was in mijn directe omgeving het vangen van een spiegelkarper een zeldzaamheid. En zeldzaam maakt begeerlijk. Toen ik dan ook de kans kreeg op wateren te vissen waarvan bekend was dat er in ieder geval enkele exemplaren moesten zwemmen was het de uitdaging om juist die vissen te vangen. Dat was ook de periode dat ik mij bewust ben gaan bezighouden met het samenstellen van een aas dat overtuigend meer spiegels zou vangen. De luxe die van mij nu het ultieme recept om spiegelkarpers te vangen verwacht moet ik teleurstellen. Het is mij in de meer dan twintig jaar die volgden niet gelukt een ultravaste constante te vinden. In mijn nog steeds voortdurende zoektocht naar bevestiging van vermoedens probeer ik wel nog steeds zoveel mogelijk gegevens van anderen en mijzelf te vergelijken. Dit telkens weer met eenzelfde uitkomst. Iedere keer dat je denkt het mysterie te kunnen ontrafelen volgt een gebeurtenis die het tegendeel bewijst. Een

Chris Declercq Kristof Claerhout Leon Deelkens

Meer info over de activiteiten van de Rotary Letter vindt u op onze [website](#) of op onze [facebookpagina](#). Wat betreft de verenigingen van gespecialiseerde karpervissers vzw